



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1347/2020

15.12.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Маричића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 283/19 од 30.01.2020. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 87/20 од 19.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Маричића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 283/19 од 30.01.2020. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 87/20 од 19.03.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 283/19 од 30.01.2020. године између осталих окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и да солидарно са осталим окривљенима ББ и ВВ сноси трошкове кривичног поступка у укупном износу од 148.010,62 динара, а све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 87/20 од 19.03.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Маричића, браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Миодрага Маричића и жалба окривљеног АА, и пресуда Основног суда у Шапцу К 283/19 од 30.01.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Небојша Маричић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 4) и 8), став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) и члана 441. став 3. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд другостепену пресуду преиначи и одбије оптужбу у односу на све окривљене или да укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао следеће:

Бранилац је у поднетом захтеву за заштиту законитости појаснио да се предметни кривични поступак водио против три лица и да је окривљеном ББ и ВВ као и њиховом браниоцу пресуда уручена 09.03.2020. године путем огласне табле Основног суда у Шапцу, тако да је од тог дана почео да тече рок за изјављивање жалбе за ове окривљене и браниоца, који је прекинут доношењем Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања и то сагласно одредби члана 2. Уредбе, сходно којој почев од 15.03.2020. године па до 06.05.2020. године нису текли рокови за изјављивање правних лекова, па самим тим није текао рок ни за изјављивање жалбе против пресуде првостепеног суда у односу на окривљене ББ и ВВ. За ове окривљене рок за изјављивање жалбе, сагласно одлуци о укидању ванредног стања од 06.05.2020. године, наставио је да тече 07.05.2020. године и истицао је 09.05.2020. године. Међутим, занемарујући напред наведено и чињеницу да није истекао рок за изјављивање жалбе за ова два окривљена лица, кривични списи су по изјављеним жалбама прослеђени Вишем суду у Шапцу, који је 19.03.2020. године првостепену пресуду потврдио. Наиме у односу на време извршења кривичног дела утврђеног у оптужном акту, пре истека рока за изјављивање жалбе у односу на окривљене ББ и ВВ наступила је апсолутна застарелост кривичног гоњења у овој кривичноправној ствари, и то дана 20.03.2020. године па је доношењем другостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Време извршења предметног кривичног дела из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ) је 20.03.2014. године и казна прописана за то дело јесте казна затвора до три године, тако да би, сходно одредби члана 103. тачка 5) и члана 104. став 6. КЗ апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљених наступила

протеком 20.03.2020. године, односно после доношења другостепене пресуде Вишег суда у Шапцу ЗКж1 87/20 од 19.03.2020. године, чијим доношењем је овај кривични поступак правноснажно окончан.

Стоји чињеница да је дана 15.03.2020. године одлуком о проглашењу ванредног стања објављеном у „Службеном гласнику Републике Србије“, бр. 29/2020, проглашено ванредно стање на територији Републике Србије, а даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“ ступила је на снагу.

Ставом 2. члана 2. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године, која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 38 од 20.03.2020. године, прописано је, између осталог, да у кривичном поступку рокови за изјављивање жалби на одлуке којима се поступак окончава, као и за изјављивање ванредних правних лекова, престају тећи за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године.

Самим тим по налажењу овога суда, из цитиране одредбе Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15. марта 2020. године, произилази да су у време трајања ванредног стања престали да теку али само рокови за изјављивање правних лекова, не и рокови за одлучивање другостепеног суда о већ изјављеним правним лековима, односно жалбама, међу којима је и жалба браниоца окривљених ББ и ВВ, која је у том тренутку већ била достављена суду и налазила се у списима предмета.

Сходно томе, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА неосновано указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Осим тога, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости као разлог за подношење захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и тачка 8) ЗКП, као и повреду из одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и члана 441. став 3. ЗКП, због којих повреда је подношење овог ванредног правног лека дозвољено, међутим како се даље у образложењу захтева за заштиту законитости не образлаже у чему се конкретно састоје истакнуте повреде, то је Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев за заштиту законитости нема прописани садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић